

[Hølgert Hansen.]

kunne man næsten få det indtryk, at det ikke var det, lovforslaget gik ud på. Det mener jeg sådan set heller ikke det er.

Når jeg har bedt om ordet, så er det for at gøre nogle planlægningsmæssige betragtninger på baggrund af det lovforslag, der nu ligger, og jeg vil gerne gøre dem til ministeren, som var inde med nogle meget letkøbte betragtninger om, at bedre planlægning er billigere planlægning og dårlig planlægning er dyrere planlægning. Det er jeg ikke sikker på altid gælder, hr. minister.

Der er ingen, der siger, at en ekspropriationsmulighed giver bedre planlægning. Det kan meget vel tænkes, at det modsatte er tilfældet. Ministeren har jo over for os tilkendegivet, at man i mange andre lande har ekspropriationsmuligheder — dem, som ministeren så brændende ønsker sig. Det er måske en af forklaringerne på, at man i mange andre lande har lavet meget værre planlægning, end vi har lavet her til lands.

Når vi står i en hovedstad, som på mange måder fremtræder smukkere end mange vesteuropæiske storbyer, så tror jeg, at en af årsagerne, måske den vigtigste, dertil er, at der ikke har været et politisk flertal, som havde en ekspropriationsmulighed til at „køre igennem“, hvor man ønskede det.

Mit partis ordfører har sagt, at venstre vil modsætte sig, at en sådan lovgivning bliver ført igennem. Det vil vi af principielle grunde, som hr. Brøndlund Nielsen har redegjort for, men bestemt også, fordi vi ikke ønsker at give kommunalbestyrelser mulighed for at „køre igennem“, ud fra hvad der for tiden måtte være deres syn og deres ønske med hensyn til, hvordan fremtidens byer og fremtidens planlægning skal være. Jeg tænker, at vi havde haft en stockholmsk situation eller måske en Bruxelles-situation i dette land, såfremt kommunalbestyrelser havde haft en uindskrænket mulighed for at ekspropriere, når det passede dem. Bl. a. derfor skal vi ikke have denne lovgivning.

Ministeren siger lidt polemisk, at der findes jo venstreborgmestre og venstrekommunalbestyrelsesmedlemmer, som gerne så en sådan lovgivning. Det skal jeg ikke nægte; det vil der givet. Men dette folketings opgave er jo ikke alene at lægge lovgivningen til rette for de lokale myndigheder, så de får

den bedst mulige adgang til at gennemføre de betragtninger og de ønsker, de måtte have på det felt, vi nu bevæger os på. Dette folketing har til opgave at veje på den ene side de midler, der måtte være givet, i dette tilfælde til kommunerne, på den anden side hensynet til de mennesker, kommunerne skal planlægge for.

Det er denne balance, jeg mener vi har fastholdt på udmærket måde i den planlovsreform, som vi tog det sidste store skridt til her i juni måned, og hvor vi gav de danske kommunalbestyrelser større beføjelser på dette område end på noget andet område, hvor vi gav bestemmelser, hvorefter kommunalbestyrelsen har uindskrænket ret — hvis de i øvrigt følger lovens ord om, hvordan man laver planlægningen — til at bestemme over, hvordan planlægningen skal være, hvor vi har klippet ankemulighederne over, hvor borgeren altså er undergivet lovgivningen og kommunalbestyrelsen alene også er ankemulighed. Jeg tør nok sige, at vi i denne lovgivning har decentraliseret og forenklet, men vi har også givet kommunalbestyrelsen en meget stærk magt over den enkelte.

Jeg kan sige på mit partis vegne, at vores modstand mod dette dels er begrundet i ideologiske og principielle synspunkter, som er fremhævet fra venstre i ordførertalen her, men dels også skyldes, at vi mener, det ville både dansk planlægning overordentlig ilde, om en ekspropriationsbestemmelse skulle komme ind i vores lovgivning og skulle blive misbrugt.

Og så til sidst: jeg ved da godt, at miljøministeren har behov for at hejse denne røde fane; det er jo en gammel dug, som bliver luftet en gang i hver sæson, og det gør man altså også i denne runde. Vi vil forsøge på at behandle dette flag med den ærbødighed, som jeg synes det har behov for at blive behandlet med, nemlig at det bliver pakket ned og lagt i skuffen igen — så har ministeren jo ret til at genbruge.

(Kort bemærkning).

**Brøndlund Nielsen (V):**

Hr. Gert Petersen taler om almenvellet og understreger det meget stærkt. Jeg skal dertil kun sige, at der kan jo være forskel med hensyn til, hvad man mener er almenvellet. Socialister har det jo med at få åbenbaringer